

Het Oude Centrum

september 2020 — gratis — oplage 4600 — 41e jaargang

Burgemeester Jan van Zanen kreeg een brandbrief van de omwonenden van het Helena van Doeverenplantsoen. Foto: Martijn Beekman

Brandbrief voor burgemeester

Overlast drijft omwonenden Van Doeverenplantsoen tot wanhoop

De omwonenden van het Helena van Doeverenplantsoen zijn het helemaal zat. De overlast van drugdealers, prostituees en verslaafden in hun park is zo groot dat mensen er nauwelijks hun kinderen durven te laten spelen. Onlangs trokken de buurtbewoners aan de bel bij de gemeente en politie met een online petitie met 300 handtekeningen. En de kersverse burgemeester Jan van Zanen kreeg een brandbrief aangeboden.

tekst Willem van Altena foto Martijn Beekman

"Wij, de bewoners van het Helena van Doeverenplantsoen en de omliggende straten, zijn het zat!". Zo begint de brief aan de burgemeester die is gestuurd namens actiegroep 'Red het Van Doeverenplantsoen'. "Al maanden wordt ons plantsoen en de buurt daar omheen geteisterd door een grote groep drugsdealers."

Vuilnisbelt

"De dealers zijn nagenoeg iedere dag de hele middag, avond en nacht in en om het plantsoen aanwezig, soms wel met tientallen individuen. Ze bezetten het halve plantsoen, gebruiken drugs en alcohol en maken er iedere dag weer een ongelooflijke vuilnisbelt van. Dit

>>> **vervolg op pagina 2**

ONVREDE OVER KIL WIT LICHT LANGS DE GRACHTEN

Bewoners en ondernemers langs de Bierkade, Dunne Bierkade en het Groenewegje zijn boos dat de gemeente dit najaar alle oranje lampen langs de grachten wil vervangen door zuinige witte ledlampen. Het bedrijf Maxibel had echter een alternatieve ledlamp ontwikkeld, die sfeervol goudgeel licht geeft en veel beter past bij het historisch karakter van de buurt. In de commissie Leefomgeving was in 2019 toegezegd dat gemeente er samen met de bewoners uit moest komen. Maar wethouder Bredemeijer heeft volgens de protesterende buurtbewoners eenzijdig het overleg met de buurt gestaakt en toch voor de witte lampen gekozen. De bewoners vinden de nu door de gemeente voorgestelde lampen veel te wit en totaal niet sfeervol.

Deze buurt is niet groot genoeg voor Boefje en mij!

Het schurkachtige roversleven van Boefje in het Binnendoor (pag. 20)

foto: Gricha Camonier

>>> **vervolg van pagina 3**

wordt in de ochtend dan weer opge-ruimd door enkele van onze bewoners, die de buurtkinderen niet in de rommel willen laten zitten."

"Het plantsoen is namelijk oorspronkelijk bedoeld als speelplek voor kinderen. Nu zie je, op een zonnige zaterdagmiddag, misschien aan handjevol ouders en kinderen gebruik maken van de klimrekken, het voetbalveld en de bankjes. De mensen die er durven te komen houden angstvallig afstand tot de helft waar de dealers zich bevinden. Tussen de speeltoestellen door scharrelen de junks en vinden transacties plaats."

Honkbalknuppels

"En het blijft niet alleen bij dreiging. De dealers gaan geregeld met elkaar en

anderen op de vuist. Grote scheld- en vechtpartijen zijn schering en inslag. De politie wordt op zulke momenten opgetrommeld, maar komt dan vaak te laat. Het is voorgekomen dat na zo'n ruzie jongens met honkbalknuppels, stokken en zelfs een keer met een kapmes op klaarlichte dag door het plantsoen lopen. Ten minste een ondernemer in de nabijgelegen winkelstraat Boekhorststraat is geïntimideerd en (jonge) vrouwen durven niet alleen langs het plantsoen te lopen. De enkele dappere buurtbewoner die de jongens op hun gedrag aanspreekt wordt uitgescholden of bedreigd."

"Dit kan zo niet langer. Het is onacceptabel dat dergelijke wette- en straffeloosheid in onze stad wordt getolereerd. Wij verwachten dan ook onmiddellijk actie. Inspanningen van de

gemeente om de vaak jonge jongens die als runner geronseld worden een betere toekomst te bieden en inspanningen van de politie om de criminele activiteiten per direct aan banden te leggen. Deze brief gaat vergezeld van ruim 300 steunbetuigingen die via email en een online petitie in de buurt zijn opgehaald. Hopelijk laat u al deze inwoners van onze mooie stad niet met lege handen staan."

Succesje

Een eerste succesje is al geboekt: kort nadat de petitie werd overhandigd in juli werden twee mannen opgepakt door surveillerende agenten. Het ging om een 19-jarige dealer en een 49-jarige koper, beiden afkomstig uit Den Haag. Contant geld en drugs zijn in beslag genomen.

Schoolplein De Zuidwalschool - Den Haag

- Bergingen**
- Speeltoren Gefian**
- Dakplatanen**
- Bankjes**
- Verkeersplein L**
- Zwerfkeien**
- Beeld (bestaand)**
- Buitenklas**
- Twisterspel**
- Verstopbosjes**
- Speelfort India**
- Fietsenstalling**
- Boomstammen**
- Beeld (bestaand)**
- Voetbalveld**

2. Speeltoren Gefian
Klimmen en glijden voor de kleuters!

3. Dakplatanen
Heerlijk, die schaduwrijke parasolbomen!

5. Verkeersplein L
Wel stoppen voor het zebrapad hè!

6. Zwerfkeien
Even uitrusten op deze natuurlijke stoeltjes!

8. Buitenklas
Kletsen, chillen, ook leuk als buitenklas!

9. Twisterspel
Rechervoet op geel, linkerhand op groen!

11. Speelfort India
Klimmen, glijden, klauteren, chillen, echt alles kan!

10. Verstopbosjes
Ga je op zoek naar beestjes, of doen jullie verstopspelletje?

15. Voetbalveld
Pak een bal, de rest spreekt voor zich!

13. Boomstammen
Een natuurlijke bank, ook als afkleding.

12. Fietsenstalling

14. Beeld (bestaand)

1. Bergingen

4. Bankjes

7. Beeld (bestaand)

11. Speelfort India

12. Fietsenstalling

13. Boomstammen

14. Beeld (bestaand)

15. Voetbalveld

van Ee Speel

Ontwikkelingsgericht spelen - Toolbox
Tijdens het ontwerpen van een speelplaats houden wij altijd rekening met de ontwikkeling van de hoofdgebruiker: het kind. Dit doen we door de levensstad afgebakende, zeven complexen te vertalen naar speelbehoefes. Dit geeft naast een fraai uiterlijk, een diepere laag aan de speelplaats.

Sociaal **Emotioneel** **Natuurlijk** **Degeïf** **Communicatief** **Noraal** **Expressief**

+31 (0) 342 751 950
verkoop@vaneespeel.nl
www.schoolplein.vanreespeeltoestellen.nl
De Standaard & Koolwijkterrook

Datum: 14/01/2020
Tekenaar: Jan Hendrik Borch
Versie: 1.5
Blad: 1/1

Vergroening en verblauwing schoolplein Zuidwalschool

Dit voorjaar werd het (voorheen) troosteloze schoolplein van de Zuidwalschool drastisch aangepakt en omgevormd tot een biodiverse speeloase. Tegels maakten veelal plaats voor gras, struiken en planten waardoor er ook een betere afvloeiing is van het regenwater, de zogenoemde verblauwing. Verder werden er duurzame houten

speeltoestellen op houtsnippers geplaatst, kwam er een voetbalveldje en een zonnig zitje voor de ouders. Er moest helaas een grote zieke eikenboom worden gekapt, maar daar kwamen zes amberbomen en parasolbomen voor in de plaats. Niet alleen zorgt deze grondige aanpak voor meer speelplezier voor

de schoolkinderen, maar ook wordt het plein nu intensiever gebruikt bijvoorbeeld voor natuureducatie projecten. Ook voor de wijk is dit een goed project. Schooldirecteur Wouter Ruitenbeek overweegt beperkte openstelling onder toezicht voor kinderen uit de buurt van de school en hun ouders.

Een water-en-vuurwinkel op de Paviljoensgracht

Op de Paviljoensgracht 133 ligt in de korte gevelwand tussen Zuidwal en Doubletstraat een sterk verwaarloosd pand. Stadsherstel heeft zich bereid verklaard om het pand te restaureren. Maar zoals bij elk oud pand gaat er ook hier een verhaal schuil achter de gevel. Want op de begane grond zat vroeger een water-en-vuurwinkel. We vragen Michiel Voorhoeve (Fundatie Voorhoeve) naar de geschiedenis van deze winkel.

tekst Jan Elsinga foto Willem van Altena

In de gemeenteraad is recent een motie aangenomen om meer met het Spinozahuis en de historisch belangrijke figuur Spinoza te doen, hij is immers niet voor niets opgenomen in de canon van de Nederlandse geschiedenis. Maar voor het florieren van het Spinozahuis is het belangrijk dat ook de omgeving er aantrekkelijk uitziet. Daarbij hoort dat de rotte appel in de tegenoverliggende gevelwand, pal tegenover het Spinozahuis, wordt opgeknapt op een manier die recht doet aan de historie van dit pand en de locatie. Stadsherstel is bereid dit pand te restaureren.

Michiel Voorhoeve: "Op plaatsen waar het pleisterwerk van de gevel is gevallen, is te zien dat het een karakteristieke 17e-eeuwse gevel is met gemetselde bogen boven de ramen. De winkelpui op de begane grond is nog intact." Een restauratie-ontwerp van Scala Architecten laat een mooi trapgeveltje zien, passend in de gevelwand tussen het Heilige Geesthofje en de hoek van de Zuidwal. Veel is niet eens nodig voor de metamorfose: het pleisterwerk van de gevel halen, nieuwe ramen, en herstel van de 'trapjes' bovenop.

Voorhoeve: "Ooit zat in dit pand op de begane grond een water- en vuurwinkel. Daar werd heet water verkocht voor de was, in een tijd

dat mensen thuis zelf geen geiser of boiler hadden. Ook verkocht men er gloeiende kooltjes. De winkel op de Paviljoensgracht heeft als zodanig gefunctioneerd tot 1960 en was vermoedelijk de laatste in zijn soort. Er waren tientallen van dit soort winkeltjes in de stad." Het is voor ons tegenwoordig natuurlijk moeilijk voor te stellen dat er bij de meeste mensen vroeger geen warm water uit de kraan kwam. Michiel Voorhoeve: "Warm water was nodig voor de was of om de vloer te dweilen

met heet sop. Dat water werd voor een halve cent gekocht bij een water-en-vuurwinkel, waar je behalve warm water ook gloeiende kooltjes kon kopen voor in de voetenstoofjes thuis, of voor in het strijkijzer. Ook verkochten ze daar brandstoffen zoals kolen en later petroleum." De uitbater van het water-en-vuurwinkeltje op de Paviljoensgracht had ook een kar waarmee op maandag-wasdag en op zaterdagmiddag voor de teil van de wekelijkse wasbeurt langs de huizen in de buurt werd gegaan om tegen betaling warm water af te leveren. Grote ketels met heet water werden tijdens die rondgang op temperatuur gehouden door gloeiende kooltjes. De opmars van het stadsgas, de komst van geisers en gasfornuizen – en na de Tweede Wereldoorlog de opmars van de wasmachine die zelf het water verwarmde – maakten dat het winkeltje uiteindelijk overbodig werd. Al werd er nog wel een tijdlang kolen verkocht en blikken petroleum. "Maar in de glorie-dagen ging je dus ook naar zo'n winkeltje voor een ketel koffie of een kan heet water om thee te zetten", weet Michiel Voorhoeve. Ooit waren er meer dan honderd van zulke winkeltjes in de stad. Het winkeltje op Paviljoensgracht 133 heeft het uitgehouden tot 1960 en was vermoedelijk het laatste in zijn soort.

Diederik Gerlach

schilder tussen Berlijn en Den Haag

“Een beeldend kunstenaar zoals ik is als een schrijver, je schiept een illusie op het doek, een wereld waar je in kunt stappen. Ik schilder een verhaal, breng verschillende elementen bij elkaar, als een gestileerd gedachtenspel van verbindingen en associaties. Het begint met een plat vlak, door lijnen kun je een vlak binnenstappen, een eigen wereld in tijd en ruimte creëren, orde scheppen in de chaos. Je laat dingen gebeuren zonder teveel te vertellen. Het is een wisselwerking waarbij de toeschouwer een actieve deelnemer wordt.”

tekst **Tony Swartz** foto's **Dimitri Domvrakis**

Woorden van Diederik Gerlach (22-2-1956), geboren en getogen Hagenaar, en al vanaf zijn zestiende schilder. In 1982 studeerde hij af aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunst, waar hij later ook als gastdocent heeft gewerkt. Tot de jaren '90 was hij verbonden aan het Haags Centrum voor Aktuele Kunst. Sinds 2000 woont en werkt hij behalve in Den Haag ook in Berlijn. Regelmatig exposeert hij in Galerie Maurits van der Laar aan de Herderstraat. Gerlachs laatste expo begin dit jaar

leverde een mooie kritiek op in de NRC. Het hoofdmotief van zijn werk is de herinnering. Weergegeven in pasteltinten met gebruik van verschillende technieken brengt hij de stemming en sfeer van zijn jeugd tot leven.

“Bijvoorbeeld de herinnering aan mijn vader Henk, die in oorlogstijd met zijn vrienden vluchtte om zich bij de geallieerden aan te sluiten. Samen met journalist Casper Postmaa, heb ik in 2016 het boek 'Onder den vrijen hemel' gemaakt, een reisverslag in woord en beeld over de emotionele zoektocht naar mijn vaders oorlogsavontuur als Engelandvaarder, eindigend in Berlijn, waar hij de bevrijding meemaakte.” Duitsland speelt wel vaker een rol in de schilderijen van Diederik Gerlach. Hij put daarbij uit zijn archief van afbeeldingen uit oude reis- en reclamefolders en fotoalbums maar citeert ook uit de kunstgeschiedenis, met name de Duitse Romantiek. Het is een zoektocht naar het verleden; soms een verlangen naar een verleden dat misschien nooit echt heeft plaatsgevonden.

“De benauwdheid en de grauwhed van de DDR is terug te vinden in het werk van Neo Rauch, een schilder uit Leipzig, daar voel ik verwantschap mee. De in 2018 overleden Armando kan ik ook waarderen, net als de Haagse tekenaar Marcel van Eeden. Zijn werk wordt zeer geroemd in Duitsland. In Berlijn liggen de sporen van het oorlogsverleden op straat, de frustratie duurt nog generaties voort. Door de bombardementen is in

Duitsland veel cultureel erfgoed verloren gegaan. Ik kan nog Carel Willink noemen. Hij wist de dreigende sfeer in de dertiger jaren op surrealistische wijze vast te leggen. Ook hij heeft enige tijd in Berlijn geleefd.”

In het in 2007 verschenen boek 'Den Haag Ontijdelijk' mijmert Gerlach samen met schrijver/dichter Cor Gout over zijn eigen stad. Met een zweem van weemoed kijkt hij terug op de allure van weleer in Scheveningen; wat door de grootscheepse stadsvernieuwing allemaal is gesloopt en vervangen door flatgebouwen in de zakelijke naoorlogse jaren. Via zijn schilderijen brengt hij een hommage aan vervlogen tijden, een liefdesverklaring aan Den Haag. “In Den Haag liggen mijn roots. Het is een fascinerende stad, maar ook een facadestad waar nooit echt wat gebeurt.”

Momenteel is Gerlach druk bezig met nieuw werk. “In mijn atelier aan de Van der Duynstraat werk ik momenteel aan een schilderij van een reus, gebaseerd op Robert Wadlow, de grootste man ter wereld, die leefde in de jaren '50. Met zijn 2.72 meter was hij een speling van de natuur. Hij werd slechts 22 jaar oud. Ik heb de grootte van Wadlow aangehouden, maar de figuur is gebaseerd op mijn vader. In het schilderij verwerk ik ook herinneringsbeelden aan vroegere vakanties. Ik laat schilderijen vaak een tijdje sudderen voordat ik ze afmaak, dat verhoogt de kwaliteit.”

Wie meer werk van Diederik Gerlach wil zien moet zeker een kijkje nemen op zijn Facebookpagina en op www.diederikgerlach.com.

Ruhe

Katzenbach

Knorr

NIVEA
CREME

RODENSTOCK

Stenbäck

H
O
T
E
L

Golf

Hotel

Buitenmuseum verrijkt met *stijl*tuinen

Het Buitenmuseum Schilderrijk Den Haag is sinds 4 juli na een kleine verbouwing weer open voor het publiek. Er is een nieuwe routing door de huizen van de schilders Jan van Goyen, Jan Steen en Paulus Potter en de bouwmeester Claes Dircx van Balckeneijnde op de Dunne Bierkade nrs. 16 t/m 18. Het museum is uitgebreid met drie stijltuinen.

tekst Jan Elsinga foto Kees Oosterholt

In het Jan van Goyenhuis maakte de landschapschilder honderden schilderijen, waaronder een bijna vijf meter groot stadsgezicht van Den Haag in de Gouden Eeuw. Jan van Goyen handelde in huizen, grond, tulpen, schilderijen en andere kostbaarheden. De van oorsprong Leidse schilder Jan Steen trouwde met de dochter van Jan van Goyen en woonde jarenlang in Den Haag. 'Het huishouden van Jan Steen' is een gevleugelde uitdrukking voor een rommelig interieur. Hijzelf, maar ook zijn vrouw, Margriet van Goyen en zijn kinderen komen vaak voor in deze huishoudens. Attributen uit deze en andere schilderijen van Jan Steen zijn terug te vinden in de stijlkamers van het Jan van Goyenhuis. Het atelier en de bedstede zijn heel schilderachtig. In het huis van Jan van Goyen is ook veel aandacht voor de Haagse jaren van Vincent van Gogh. De dierenschilder Paulus Potter huurde het voorname pand op nr 17 van zijn buurman, Jan van Goyen. Hier schilderde Paulus Potter het landschap op zijn beroemdste schilderij 'De

Stier'. Paulus Potter trouwde met zijn buurmeisje, Adriana van Balckeneijnde. Blikvanger van het Buitenmuseum is het woonhuis van Van Balckeneijnde, bouwer van het Catshuis, de ambtswoning van onze minister-president en van de vele paleizen van het Koninklijk Huis. Pieter Post ontwierp voor hem een van de mooiste grachtenpanden van Den Haag. Nieuw aan het bezoek van het Buitenmuseum zijn de drie bijzondere stadstuinen. Hier is zowel in het ontwerp als met oog op de beplanting rekening gehouden met de Oud Hollandse tuintraditie. Er zijn perkjes omzoomd met buxus- of taxushagen, lei-linden, IJselsteentjes, grind- en schelpenpaden en bijzondere bomen, zoals een kweeperenboom en walnotenboom. De Renaissance principes van symmetrie en harmonie en de ideale maatsystemen van Vitruvius en Palladio zijn terug te vinden in twee van deze tuinen, waaronder de tuin achter het Van Balckeneijnde Huis. Het zijn principes die Van Balckeneijnde

ook toepaste in de bouw van de vele classicistische paleizen die hij in samenwerking met Pieter Post voor de Oranjes in en rond Den Haag tot stand bracht.

Praktische informatie

Locatie

Paulus Potterhuis, Dunne Bierkade 17

Openingstijden

zaterdag en zondag
tussen 13.30 en 17.00 uur

Prijs (vooraf te betalen)

€ 12,50 voor volwassenen
€ 9,50 voor kinderen

Bezoek

Reservering met tijdslot verplicht
i.v.m. corona: 070 3220487 of
www.buitenmuseum.com

Vaste route met eenrichtingsverkeer met anderhalve meter afstand, ventilatie en aandacht voor de hygiëne. Garderobe en toiletten zijn helaas nog gesloten.

Den Haag wil uitgroeien tot Spinozastad

Rotterdam heeft Erasmus, Delft heeft Hugo de Groot, en Den Haag heeft Spinoza. Toch is de man, wiens beeltenis ooit het biljet van 1000 gulden sierde, veel onbekender dan zijn twee 'collega-filosofen'. Tijd dat dat verandert, vindt de Haagse fractie van D66. In februari werd een motie van hen om Spinoza een belangrijke plaats te geven in het toerismebeleid in Den Haag met algemene stemmen aangenomen. Wethouder Saskia Bruines zal binnenkort aangeven wat hiervoor nodig is. Dirk Noordman, penningmeester van de Vereniging Het Spinozahuis is blij met de hernieuwde aandacht voor Spinoza.

tekst Jan Elsinga foto Yvonne Hendrikman

Filosoof en vrijdenker Baruch Spinoza is geboren in Amsterdam als zoon van uit Portugal gevluchte Joden, en heeft de laatste jaren van zijn leven doorgebracht in Den Haag aan de Paviljoensgracht 72-74. Dat huis heet nu dan ook het Spinozahuis. Hoe belangrijk Spinoza is geweest voor Nederland, blijkt uit het feit dat hij is opgenomen in de canon van de Nederlandse geschiedenis. Centraal in zijn filosofie staan verdraagzaamheid, vrijheid van denken en meningsuiting en democratie. Spinoza is internationaal vermaard en de grote voorloper van de gedachte dat volkeren en culturele groepen vreedzaam zouden moeten kunnen samenleven. Dirk Noordman: "Toenmalig wethouder Frits Huffnagel heeft tussen 2006 en 2010 Den Haag geprofileerd als internationale stad van vrede en recht en aanvankelijk Hugo de Groot naar voren geschoven als symbool hiervan, waarmee Den Haag zich wilde gaan profileren. De gemeente heeft daarna niet doorgepakt en nu komt Spinoza als zodanig naar voren. Uiteraard past hij hier uitstekend in en juicht de Vereniging deze ontwikkeling toe." De Vereniging Het Spinozahuis telt 800 leden, waarvan 10 procent in Den Haag, en beschikt over een museumwoning in Rijnsburg, het studiecentrum in de Domus Spinozana (het Spinozahuis), een uitgeverij en een congresbureau, dat lezingen en studiebijeenkomsten organiseert. Dirk Noordman: "Helaas beschikken we in het Spinozahuis in Den Haag nu alleen over 24 m2 aan de voorkant van de benedenverdieping. De bovenverdieping, waar Spinoza woonde en werkte, is voor het publiek niet bereikbaar, omdat de trap door het huis van de huurder gaat, die op de eerste etage woont. Hij huurt ook de achterkant van de benedenverdieping. De Vereniging wil deze ruimte er graag bij trekken en is met de huurder hierover in onderhandeling. We willen de komende jaren de leeszaal met de achterzaal vergroten en er zal een tentoonstelling starten over het

dagelijkse leven van Spinoza in Den Haag. De huidige ruimte is daarvoor te klein."

"Onze leeszaal bevat een kast met alle werken van Spinoza in alle belangrijke talen van de wereld en twee kasten met boeken over Spinoza, die zijn geschreven na 1800. Vrijwilligers zijn nu bezig deze twee kasten te documenteren en aan te vullen met publicaties die nog in de collectie ontbreken. De tentoonstelling zal te zien zijn in vier vitrines, en ook een artist's impression van de zolderkamer geven. Met beelden en teksten aan de muren willen we iets te zien geven over Spinoza's dagelijkse leven, de wandelingen die hij maakte, de kleding die hij droeg, de groenten die hij kweekte en zijn reizen op trekvaarten door Holland. Zo krijgen de bezoekers ook een beeld van Nederland in de 17e eeuw. Omdat er al veel bezoekers uit de hele wereld komen, staan de teksten uiteraard ook in het Engels." Dirk Noordman geeft aan dat de

bedoeling is dat uiteindelijk het hele gebouw zal worden gebruikt. Deels als studiecentrum voor vrede en recht, met het Politiek Tractaat van Spinoza als leidraad. Deels als expositieruimte voor tentoonstellingen over de reactie op Spinoza in de verschillende landen, hoe de ideeën in de loop van de tijd zijn ontvangen, gelezen en becommentarieerd en wanneer er aandacht is gekomen en hoe breed die aandacht was.

Er is sprake van een gefaseerd plan, omdat nog veel tijd nodig is om de organisatie uit te bouwen en de visie uit te werken. Het beoogde Spinoza 3 Jarenplan start in 2021. Wel zal al op 11 oktober in Pulchri Studio op het Lange Voorhout het muzikaal poëzieprogramma Spinoza Plaza georganiseerd worden. In het komende nummer van het buurtmagazine zal Hanneke Besseling van Team Spinoza Den Haag daar wat meer over vertellen. Dan komt ook filmmaker Robin Lutz aan het woord.

Dirk Noordman in de leeszaal van het Spinozahuis.

EnergieKas met tropische dakvolkstuin

Hoe zou het zijn om je eigen gember, mango's of avocado's te kweken? Op het dak van de Helena aan het helena van Doeverenplantsoen komt een EnergieKas die energie opwekt en tegelijkertijd een tropische volkstuin voor de buurt is. De kas zelf staat er nog niet, maar op de begane grond van de Helena staat al een kleine kas waarin vast tropische groenten, fruit en kruiden voor de EnergieKas kunnen worden opgekweekt.

De EnergieKas is een initiatief van Erik de Jong en Iris Schutten, en is in de prijzen gevallen bij de 'Energie uit de Wijk-Challenge' van de gemeente Den Haag. Het is daardoor één van de initiatieven die op korte termijn gerealiseerd kunnen worden. Twee jaar geleden was Iris Schutten reeds betrokken bij de realisatie van Paardenkracht, het collectieve zonnedak op het dak van het Paard. De EnergieKas is een vervolg daarop. De gemeente Den Haag heeft de ambitie haar eigen vastgoed te voorzien van zonnepanelen. Door de daken van de stad vol te leggen met zonnepanelen gaan andere mogelijkheden echter verloren. "Wat nou als je een zonnedak op pootjes zet? Dan ontstaat een energie opwekkende kas; een tropische volkstuin voor de buurt. De wachtlijsten voor volkstuinen groeien, maar waar kun je nou jaarrond gember of citroenen kweken? Juist dat soort voedsel legt doorgaans veel transportkilometers af en heeft daarmee een hoge CO2 uitstoot", redeneren de initiatiefnemers. De EnergieKas valt binnen een grotere visie. "Wij zien het daklandschap als ontmoetingsplek met ruimte voor kruis-

bestuiving tussen kunst, design, wetenschap en verduurzaming. Een plek voor experimenten op gebied van duurzaam-

heid. De EnergieKas functioneert als startschot voor de verdere ontwikkeling van De Helena als broedplaats voor verbeelding en experiment op het gebied van kunst, stad en samenleving in transitie."

Tropische dakvolkstuin

Erik en Iris hebben Annechien Meier

van het Laboratorium voor Microklimaten gevraagd om mee te doen met het opzetten van de tropische dakvolkstuin. Zij is beeldend kunstenaar en ontwerper van het interactieve volkstuin Panderpleinproject op het Binnendoor. Vanaf september organiseert zij een serie bijeenkomsten waarin het uitwisselen van kennis en het kweken van tropische groenten en fruit in de kleine kas en later op het dak van de Helena centraal zullen staan.

Kennismaking

Tijdens de eerste kennismakingsbijeenkomst op woensdagavond 16 september wordt om 20 uur de film 'Borders in Our Mind' getoond waarin de mogelijkheden voor het op kleine schaal kweken van tropische gewassen in Havana op Cuba centraal staan. De zaal is open vanaf 19.30 uur en de ingang is aan de parkzijde op Helena van Doeverenplantsoen 3. Graag wel van tevoren aanmelden: info@microclimates.nl. De volgende bijeenkomsten vinden plaats op woensdagavond 14 oktober, 11 november, 16 december, 13 januari, 17 februari.

Impressie van de EnergieKas, foto Peter Zuiderwijk Collective Works

frisse wind

Lola Viola

Bloemen in de stad

"Ik vind: alles mag, als het maar mooi is," zegt Melati Bauer (57) van bloemenwinkel Lola Viola aan de Boekhorststraat 97C. Dat iemand met de voornaam Melati een levenslange liefde voor bloemen zou hebben was eigenlijk onvermijdelijk. Melati is de naam van een geurige bloem die heel geliefd is in Indonesië.

"Mijn vader was bioloog, we kwamen veel in de natuur. Onze tuin was echt zijn domein, met zorg en liefde ingericht. Mijn ouders hadden een natuurboekhandel in de Elandstraat en later in de Bankastraat. Ik hield veel van de boeken met mooie platen, mijn favoriet is een boek met geschilderde bloemen van Maria Sybilla von Merian. Als kind deed ik een cursus Ikebana, Japanse bloemschikunst. Ook droogde ik bloemen en bladeren, maakte kleine boeketjes op papier."

Na een paar jaar een cadeauwinkel te hebben gerund, daarna in loondienst als bloemist, beide naast haar werk als activiteitenbegeleider, begon Melati ruim twee jaar terug voor zichzelf. "Ik wilde graag op mijn eigen creatieve manier een bloemenwinkel opzetten, met bijzondere bloemen en kleurige gedroogde boeketen, op gevoel soorten bij elkaar puzzelen. Ik vind het zo leuk om te doen, het hele proces van drogen en samenstellen. Daarin onderscheid ik me van andere bloemenwinkels, dit is echt mijn specialiteit. Ik ben ook vaak op zoek naar originele (vintage) vazen en potten voor in de winkel. Mijn dochter Gracia werkt mee in de winkel en doet de meeste inkopen op de veiling, zoon Daramola helpt ook met inkopen en klussen. Echt een familiebedrijf."

Lola Viola is geopend van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 18.00u. Voor info zie facebook of instagram of ga naar www.lolaviola.nl

Een straat waar *muziek* in zit

In de vroege zeventiger jaren had mijn broer Paul een eerste etage in het oude centrum van Den Haag gehuurd. Onder op de begane grond was een keramiekatelier, Struktuur68. Het was het start-up bedrijf van Henk Trumpie en Jaques van Gaalen, zij beiden waren meesterkeramisten geweest bij de Porseleinen Fles in Delft. Veel kleurige monumentale kunstwerken in keramiek zouden er over de komende jaren in opdracht van beroemde nationale en internationale beeldende kunstenaars, o.a. Karel Appel, Jan Snoeck en onze eigen Haagse Berry Holslag maar ook van niet zo bekende kunstenaars, geproduceerd worden. Jaren later (2015) is het iconische beeld van Haagse Harry ook gecreëerd en geproduceerd door Struktuur68.

Op dit adres, om precies te zijn Nieuwe Molstraat 29, zouden onze muzikale creatieve jaren een soort doorstart beleven. Laten we even terugspoelen naar 1965 of daaromtrent. Twee broertjes uit Morgenstond begonnen een bandje in de kelder van ons flatgebouw op de Steenwijklaan. We hadden een pick-up met wat singletjes van de Rolling Stones en de Beatles, V&D op de Leyweg had in die tijd ook goedkopere coverbands like The Bottles op single als je je alleen maar 1,95 kon veroorloven. Wij, Paul, Theo, René en ik speelden play-back (met zelfgemaakte nepinstrumenten) mee met die singletjes, we wilden

namelijk de meisjes uit de buurt imponeren met onze manier van play-back Rock & Roll spelen.

We hadden gehoord dat The Q65 elke dinsdagavond in de Eekhoorn (een rolschaatsbaan) op de Leyweg repeteerde, dat was maar een paar straten van ons vandaan op de Leyweg dat toen nog een landweggetje was. Paul en ik gingen erheen, we stonden een tijdje buiten in het donker door de ramen te gluren toen een roadie ons zag. Hij kwam naar buiten en zei dat we wel even binnen mochten komen kijken en luisteren "als we maar rustig achter in zaal bleven zitten". Wim Bieler zong met zijn rauwe stem, de sound van de gitaren was te snijden, de bass en drums knetterden in onze oren! We waren verloren, dit is wat wij wilden doen!

En dat moment kwam in 1972 in de Nieuwe Molstraat. Mijn broer had dus die eerste verdieping gehuurd, een huis met grote kamers en hoge plafonds, enorme ramen, kleine trappetjes, een lange nauwe gang met oneven vloeren en een hoop muizen achter de muren, het huis ademde geschiedenis van een lang verleden. We hadden begrepen van verhalen over het pand dat een gedeelte ervan een boerderijtje was geweest in de 17de eeuw, (het kleine toegangspoortje staat nog overeind), dezelfde periode als toen Paulus Potter vanaf de Bierkade zijn beroemde Stier schilderde!

Aan het einde van de straat, dichterbij de Wagenstraat woonde

tegenover de warme bakker een operazangeres waar je door de openstaande ramen altijd haar prachtige stemoefeningen kon volgen als je bijvoorbeeld op weg was naar V&D, De Bijenkorf, muziekzaak Servaas (in de Schoolstraat), Kontakt of Klink. Klink was een restaurant in de Wagenstraat, ik geloof dat de eigenaars twee of drie broers waren die al gauw door ons tot The Klink Brothers werden omgedoopt, daar konden we altijd terecht voor een goeie maaltijd, maar meestal was het voor een uitsmijter en koffie!

City was the naam van onze eerste echte band, geïnspireerd door onder andere de Stones, Beatles, Kinks, The Who, Bowie, soul, rhythm and blues en zoveel meer. We speelde veel eigen composities met Hans van Rooy op lead guitar, René Pytak (R.I.P.) op bass, ik op drums en broer Paul als tekstschrijver en leadsinger. Medemuzikanten zoals Joop van der Putten op keyboard, Carol Brand op bass en tevens onze opnamebaas en Michael Peterson met onze lichtshow hadden een groot aandeel in het success van onze band City. Er zijn ergens nog geluidsopnames van die tijd, maar waar? Als lezers een tip hebben, laat het even weten! In onze nieuwe repeteerruimte konden we ons volledig muzikaal uitleven en al snel hadden we optredens in en rond Den Haag. Met City hebben we een hoop opgetreden, zoals in de grote zaal in het Paard, De Eland in Delft, en op veel scholen, De Kroeg, de Houtrusthallen, het strand op Scheveningen en bij openlucht

Nieuwe Molstraat 29, een stukje Haagse popgeschiedenis.
Foto: collectie Haags Gemeentearchief, Paul Lunenburg

evenementen. We speelden zelfs in het voorprogramma van Patricia Paay in een park in Gouda.

En ik herinner me nog veel live optredens in de Nieuwe Mol, ik geloof dat Eelco Gelling (Cuby & The Blizzards) ook een paar keer is langs geweest, en natuurlijk Ton van der Meer! Aan hem bewaar ik veel mooie herinneringen. Laten we even vooruitspoelen naar 1976. Bert Carlier kwam op een dag de repetitieruimte in met Ton van der Meer, ze hadden elkaar her-ontmoet op de brug van de Wagenstraat. Her-ontmoet, want naar wat ik ervan begreep hadden ze een tijdje daarvoor een beetje gebakkeleid ergens in een café in de stad. Ton had een optreden geboekt in The Rose & Orange Pub op het Westeinde maar zijn oude muzikanten vrienden (Moody Sec) lieten het afweten en er was een nog maar één weekje om iets in elkaar te zetten. Met Bert op bass, Nick Zomer (R.I.P.) op solo gitaar, mijzelf op drums en Ton natuurlijk als zanger/gitarist gingen we aan de slag. We kozen voor echte Nederlandstalige, Haagse punk rock & roll met ruige teksten. We moesten een naam hebben en sinds ons repertoire het tegenovergestelde was van de band Normaal werd het dus op z'n goed Haags Gestoordt (met dt!).

De Rose & Orange pub was afgeladen met 'de scene' en vele bekende Haagse muzikanten, die zoals Ton zei er alleen maar waren om hem af te zien gaan. We begonnen

met wat Engelstalige R&B standards. Maar toen was tijd voor onze eerste Nederlandstalige zelf geschreven en gecomponeerde song 'Ik kan het niet alleen!'. De beuk ging er in en de place went crazy! En daarna met onze smartlap 'Ik heb niks aan m'n leven (kommer en kwel)' hadden we het publiek te pakken! We speelden nog wat meer eigen repertoire en het werd ruiger en ruiger, ik geloof dat de eigenaar van de pub bang was dat het opgeruide publiek de boel uit de hand zou laten lopen en er maar de stekker heeft uitgetrokken...

Niet lang daarna verliet Nick Zomer de band en Gody Hogezaand werd de nieuwe sologitarist. We speelde in vele Haagse venues, clubs, cafés, Het Paard (meerdere malen), openluchtconcerten en vele clubs in het land. Één van de grootste concerten (voor mij het laatste) was in Paradiso met Frits Wanrooy op piano, en Bert of misschien Carel Brand op stand-up bass, Ton op akoestische gitaar en Frits Wanrooy's vriendin Nancy en ik als back-up vocals. Toen we als toegift 'Twee motten' van Dorus (Tom Manders) speelden werd de zaal helemaal gek. We zaten in de kleedkamer en we hoorden stampen en schreeuwen en dachten dat de volgende act op ging, de stage manager kwam gehaast naar beneden rennen en zei dat we terug op het podium moesten komen "omdat ze de zaal afbraken."

Van het prille begin in Nieuwe Molstraat naar de Rose & Orange pub tot in Paradiso, we hadden het eindelijk (en terecht) gemaakt! Niet

lang daarna ben ik naar Canada geëmigreerd om in de film- en tv-business mijn geluk te zoeken in Toronto (maar dat is een heel ander verhaal). Ton heeft nog een paar lp's en singles opgenomen, mijn broer Paul heeft daar ook nog met een paar songteksten mee bijgedragen zoals 'Afwas, ik wou dat die af was'. En Ton heeft (naar wat ik begrepen heb) nog jaren daarna in Nederland rondgetourd. Ton is helaas in April 2017 overleden.

Dus, lezers en bewoners van het Oude Centrum als je de volgende keer door de Nieuwe Molstraat loopt hoop ik dat jullie kunnen waarderen wat er zich zoal in de Gouden Eeuw afspeelde, met een boerderijtje, graslanden en vee. Maar vooral dat mensen beseffen dat het in zeventiger jaren een straatje was waar muzikale dromen werkelijkheid werden voor een hoop Haagse muzikanten. Zeer zeker voor twee broertjes uit Morgenstond die in 1965 door de ramen van de Eekhoorn naar een repetitie van de (hoe Haags kan het zijn) Kjo65 naar binnen keken, en door een vriendelijke roadie binnen werden gelaten in dewereld van de Haagse Rock & Roll!

Bedankt aan mijn lieve vrienden en vriendinnen, waar jullie ook mogen zijn!

Alex Verpoort,
Toronto, Canada

zomer 2020 *Staycation in eigen wijk*

De zomer van 2020 was voor de meesten van ons de zomer van het Grote Thuisblijven. Toerist zijn in eigen wijk, kan dat wel? Nou, als je in een mooie en dynamische wijk als het Oude Centrum woont wel! Fotograaf Kees Oosterholt geeft een mooie impressie.

Kanovaren? Daarvoor hoef je niet naar Twente. Opstappen op Groenewegje 144 bij de Wagenbrug kan ook.

Cocktails en mocktails? Dat kan sinds kort in distilleerderij-museum Van Kleef aan de Lange Beestenmarkt 109. Iedere vrijdagmiddag (tot zes uur) borrelen in de super-romantische museumtuin.

Kinderen kunnen zich uitleven bij de Boomhuttenclub in de Boekhorststraat. In het weekend kun je er s'avonds blijven eten.

Wat te denken van lekker lezen of luieren in de Kloostertuin van de Barthkapel? Bereikbaar via de steegjes aan de Brouwersgracht (achter Boksschool Harry Houwaart).

Buurtparkje Wagenstraat. Een verrassend, groen stadsparkje compleet met alle denkbare kinderspeelgoed, en met hamsters. Bereikbaar via het steegje bij Wagenstraat nummer 149.

In het Buitenmuseum aan de Dunne Bierkade 17 rondwalen door de Gouden Eeuw en het woonhuis van Jan Steen, Jan van Gooyen en Paulus Potter.

B(I)oeiend initiatief

Staat in de zomer van 2022 de hele binnenstad vol bloeiende stokrozen? Dat zou zomaar kunnen, en dat is dan het directe gevolg van een zaaiactie die op 29 augustus plaatsvond. Acht wijkorganisaties in de Haagse binnenstad, waaronder het Oude Centrum, hebben meer dan 5.000 stokrooszaadjes uitgedeeld aan buurtbewoners om te zaaien bij boomspiegels en in geveltuintjes. Hopelijk slaan de zaadjes aan en verandert de binnenstad in een bloemenzee! O, en waarom pas in 2022 en niet volgend jaar? Dat komt omdat de stokroos een tweejarige plant is. Het eerste jaar produceert hij alleen bladeren.

Gezocht: nieuwsgierige mensen

Zes keer per jaar -dit jaar helaas iets minder vanwege corona- verschijnt de Buurkrant Oude Centrum, een informatief en verbindend medium in een van de oudste en meest gevarieerde buurten van Den Haag. Aan de Buurkrant wordt enthousiast gewerkt door een team van gemotiveerde vrijwilligers, die oog en oor hebben voor wat er speelt in de buurt. En die een gezonde nieuwsgierigheid combineren met een vlotte pen. Daarbij volgen we niet alleen wat er in het nieuws gebeurt, maar is er ook ruimte voor andere mooie verhalen. Wij schrijven net zo lief over pittige politieke onderwerpen als over human interest en nieuwe ondernemers. En ook de

historie van onze wijk dragen we een warm hart toe.

Bij het maken van de Buurkrant kunnen we best wat extra hulp bij gebruiken. Lijkt het je wat om verslaggever/redacteur te worden? En in ons team mee te denken en mee te schrijven over wat er speelt in onze wijk en over de boeiende mensen die er wonen? Kun je tijd vrijmaken om een of meer artikelen per editie te produceren? Of ken je iemand die daar geknipt voor zou zijn? Liefst zoeken we mensen die in het Oude Centrum wonen, of die in elk geval affiniteit met onze wijk hebben.

Belangstelling? Stuur dan een mailtje naar nieuws@hetoudecentrum.nl, en je hoort snel van ons.

Informatie & Service

Meldingen Openbare Ruimte – Klachten/Schade aan o.a. huisvuil, verlichting, bestrating, speelplekken, graffiti, ongedierte
Tel: 14 070
www.denhaag.nl/nl/meldingen.htm

BeterBuiten App

Politie geen spoed: 0900 – 8844
Politie bij spoed of heterdaad: 112

Ambulance – Brandweer – Politie
Alarmnummer: 112

Meld Misdad Anoniem:
0800-7000

Dokterspost (SMASH)
nacht- en weekenddienst
bij spoedgevallen 070 346 96 69 of

Moet ik naar de dokter? App

Wijkagenten

Nathalie Alderlieste
Fons Lens
Kimberly Noordhoek
wijkagent-oude-centrum.jan-hendrikstraat@politie.nl
Twitter: @wijkagent_OC
Insta: @wijkagent_oudecentrum_denhaag

We horen graag als u suggesties heeft over welke informatie hier mist of bij kan. Mail naar: nieuws@hetoudecentrum.nl

De Ooievaart vlakbij de Willemsparkbrug

Klunen in Den Haag

Klunen in Den Haag? Dat kan tijdens een rondje met de Ooievaart, de Haagse rondvaart. In het centrum van Den Haag wordt sinds eind augustus een enorme grootschalige operatie uitgevoerd waarbij de Willemsparkbrug op de schop gaat. Het is een druk punt midden in het centrum van de stad. De werkzaamheden hebben niet alleen gevolgen voor het wegverkeer, ook de rondvaart zal de nodige aanpassingen moeten doen. De Ooievaart blijft in ieder geval zijn volledige rondje varen. Er zal alleen wel een klein stukje (50 meter) gewandeld worden langs de gracht. Altijd een leuke happening.

tekst Jan Elsinga foto MVRDV

De rondvaart rond het centrum van Den Haag duurt nog steeds anderhalf uur. Tijdens die vaart manoeuvreert een schipper toeristen en bewoners door de nauwe en vaak haakse grachten van Den Haag. Een vrijwillige gids vertelt vol enthousiasme over zijn of haar stad. "Wij dachten altijd dat het klunen moeizaam zou zijn voor onze klanten, maar het klunen wordt juist als zeer positief ervaren", zegt Peter Duivesteijn van de Ooievaart. De gids zal tijdens de korte wandeling

van de ene naar de andere kant van de Willemsbrug een toelichting geven op de werkzaamheden en de bijzonderheden van deze historische wijk, het Willemskwartier. De passagiers stappen na de wandeling over op een tweede boot van de rondvaartmaatschappij, die aan de andere kant van de brug klaarligt. De Ooievaart heeft ervaring met een dergelijke werkwijze. Klanten van het bedrijf reageerden enthousiast toen bij de bouw van de volautomatische autoberging op Noordwal-Veenkade (vanaf 2011) ook zo'n overstap gemaakt moest worden. "Door dergelijke werkzaamheden, waarbij de grachten weer geopend worden is Den Haag als grachtenstad terug op de kaart. Werkzaamheden aan de grachten hebben een positieve impuls voor het toerisme van de stad", denkt Duijvestein.

De vervanging van de brug maakt deel uit van een mega-operatie, waarbij bruggen, kades, tunnels en aquaducten worden opgeknapt. Afgelopen twee jaar werden al ruim twee kilometer aan kademuur vervangen. Dit is in vergelijking met andere Nederlandse steden het hoogste aantal strekkende meters in één jaar. Tijdens dergelijke werkzaamheden kan iedereen van de stad blijven genieten vanaf het water met de rondvaart De Ooievaart.

Bruggen en kades op de schop

In Amsterdam werd onlangs de noodklok geluid: bruggen en kadewanden in de hoofdstad blijken decennialang niet goed onderhouden te zijn geweest, en dat begint een probleem te worden. Er is in augustus zelfs een stuk kadewand ingestort op de Grimburgwal. Zo'n vaart loopt het in Den Haag niet: onze stad heeft het onderhoud langs de waterwegen goed op orde.

Den Haag heeft dan wel niet de wereldwijde reputatie een grachtenstad te zijn, maar er zijn nog altijd 24 kilometers aan kadewanden te vinden. Langs veel oudere waterwegen staan die op een houten fundering, en die is op verschillende plekken dringend aan vervanging toe. In en nabij het Oude Centrum gaat het dan om de Hooigracht, de Noordwal en het Groenewegje. Amsterdamse toestanden zullen het niet gaan worden, maar de komende jaren zullen er wel op allerlei plekken tijdelijke kadewanden geslagen worden en zal het verkeer -zowel over de weg als over het water- een andere route moeten nemen.

frisse wind

Evita

**Zeg nooit 'ijsje'
tegen een 'gelato'!**

Evita Gelato staat voor ambachtelijk Italiaans ijs. Gemaakt door een echte Italiaanse meester, van uitsluitend biologische melk en natuurlijke ingrediënten. Het assortiment bestaat uit verschillende smaken roomijs en sorbetijs. En je vindt er vaak verrassende smaken: "We hebben natuurlijk altijd smaken als chocola, vanille en aardbei, maar een deel van ons assortiment wisselt regelmatig", zegt Maarten, samen met zijn vrouw Alice de eigenaar van de ijssalon.

"Ons ijs met kwark, honing en krokante sesam is een echte topper. Dat heeft een vast plekje in onze vitrine. We hebben het ook naar onze dochter Evita vernoemd. Zo lekker vinden we het!"

Voor het sorbetijs wordt uitsluitend vers fruit gebruikt, zonder kunstmatige toevoegingen. Het is tevens geschikt voor veganisten, net als het kokosijs en het pure chocolade-ijs.

Maarten en Alice wonen al tien jaar boven het pand aan de Wagenstraat 181A. Maarten: "Het leek ons een leuk idee als beneden ons een ijssalon zou komen. Op zoek naar gegadigden benaderden we ook onze favoriete ijssalon elders in Nederland, omdat we al jaren groot fan zijn van hun ijs. Zij wilden geen extra vestiging, maar wel ijs leveren. Toen hebben we besloten om zelf een ijssalon te beginnen. We hebben zelf de salon verbouwd en ingericht."

Evita Gelato is zeven dagen per week open van 13.00u tot 21.00u., bij mooi weer zelfs tot veel later. Ook voor een kopje koffie of zelfgemaakte ijskoffie bent u van harte welkom.

tekst: Tony Swartz foto: DimitriosFos

Jan Elsinga woont 41 jaar in Den Haag, waarvan de laatste jaren in de binnenstad. Over de geschiedenis van de binnenstad schrijven is één van zijn hobby's.

Het Spui:

een half millennium beeldbepalend

Marx en Engels verbleven in hotel Pico

“Wie wandelt over het Spui tussen Schedeldoekshaven en Bierkade herkent de eenvoudige grachtenbebouwing ter weerszijden van een enorme brede strook asfalt en steen” schrijft Peter Drijver in 'Ons Den Haag' (maart/april 2020). Sinds het dempen van de gracht is er ongeloflijk veel veranderd op het Spui, waarvan een deel de grens vormt van de buurt Het Oude Centrum.

tekst Jan Elsinga

Van het Spui (Spoey), zoals onze voorouders het hebben gekend, is weinig overgebleven. Hier en daar getuigt nog een groepje huizen van een tijd, toen zwaar geboomte het grachtenwater overhuidde. De waterloop, aangelegd in 1345, was tot de 19e eeuw een belangrijke waterweg voor Den Haag. De gracht liep van de Hofvijver naar de Vliet. Met zijgrachten, zoals Turfmarkt, Houtmarkt en Bierkade was het het levendige handelscentrum van Den Haag. Pakschuiten voeren af en aan en veerschuiten maakten via de Trekvljet lange tochten naar Leiden, Delft, Rotterdam en zelfs naar Bergen op Zoom. De fraaie

contouren van de Nieuwe Kerk werde door het grachtenwater weerkaatst. Maar achter die kerk lagen ook veel vochtige krotten langs smerige stegen.

Stinkend water

In alle Hollandse steden maakten stadsmuren en grachten plaats voor wegen vanaf de negentiende eeuw. Grachten, eens bringers van welvaart, werden gezien als ziekteverspreiders, en het stinkende water was de burgerij een doorn in het oog. De demping van het Spui gebeurde tussen 1861 en 1904 en geschiedde in etappes. Dit maakte onder meer de aanleg van de elektrische tram mogelijk. Het straatbeeld veranderde hierdoor drastisch. De kleinschaligheid van huizenwand - kade - gracht maakte plaats voor een brede verkeersader. Het werd zelfs nog erger. In de jaren 1920 werd het Spui via het Rijswijkseplein en de Rijswijkse Haagweg de rechtstreekse verbinding met Rotterdam, terwijl de doorbraak naar de Kneuterdijk de meest rechtstreekse verbinding tussen Scheveningen en het centrum opleverde. Het Spui kreeg een vrije trambaan in het midden en er werden tientallen bomen neergezet. Die bomen zijn er nog

steeds. Ook in het jaar 2000 heeft de gemeente Den Haag 64 lindes geplant die afkomstig waren uit Baarn. Op het gedeelte tussen Veerkade en Bierkade werden na de Tweede Wereldoorlog oude panden gerestaureerd. De panden met de huisnummers 221 t/m 229 staan op de lijst van gemeentelijke monumenten. De nummers 221 en 223 hebben gevels in de Lodewijk XIV-stijl. Dat geldt ook voor de rijksmonumenten op nummer 237 en 243, die een rechte kroonlijst hebben op gesneden consoles.

Er is weinig overgebleven van het Spui van onze voorouders

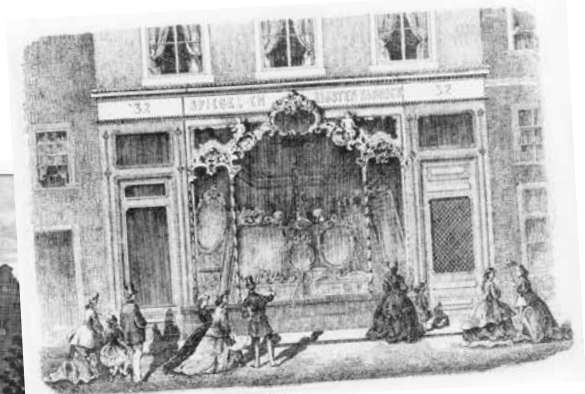
Kop van Jut

Aan Spui 271 lag het hotel 'De Zeven Kerken van Rome', dat ooit 'Hotel Pico' heette. In 1872 verbleven de socialistische revolutionairen Karl Marx en Friedrich Engels dat hotel, tijdens het Haagse congres van de Eerste Internationale. Het hotel stond ook bekend om zijn werknemers Hen-

Het Spui ca. 1902, vlak voor de demping. Rechts middenin hotel De Oude Zeven Kerken van Rome. Foto: C.J. de Gilde, collectie Haags Gemeentearchief.

In de 19e eeuw waren er deftige winkels aan het Spui gevestigd, zoals de firma Slot op nummer 32 met een fraaie rococo-gevel. Prent uit ca. 1870, collectie Haags Gemeentearchief.

Ets uit 1710 door Daniel Marot. Rechts het Diaconie Oude Vrouwen- en Kinderhuis tegenover de Bierkade en links in de verte de Nieuwe Kerk. Collectie Haags Gemeentearchief.

drik Jut en diens latere vrouw Christina Goedvolk, die daar werkten in hetzelfde jaar dat Marx en Engels daar verbleven. In december 1872 pleegden Hendrik Jut en Christina Goedvolk een dubbele moord in Den Haag. Die misdaad riep een enorme volkswoede op, en mensen eisten zijn executie. Een slimme kermissexploitant besloot daar in 1876 een slaatje uit te slaan, en ziedaar: de kop van Jut was geboren. Van de rij huizen tussen de Nieuwe Kerk en de Grote Marktstraat, die binnenkort worden gerestaureerd, is het pand naast de Nieuwe Kerk op nummer 173 (nu Pavlov) een rijksmonument. Op dit rijtje

zijn de nummers 167 t/m 171, gebouwd in de 17e en 18e eeuw gemeentelijke monumenten. Als we iets verder lopen komen we bij de moderne grijze massa van het Theater aan het Spui en het Haags Filmhuis. In 1993 is het Theater aan het Spui geopend, ontworpen door architectuurstudio Hertzberger. De hoofdvorm van dit complex is grotendeels bepaald door stedenbouwkundige overwegingen. Behalve twee theaterzalen bevat het gebouw een videocentrum, een centrum voor beeldende kunst, een café, een filmhuis, bedrijfsruimtes en 75 woningen met uitzicht op de naastgele-

gen Nieuwe Kerk. Kortom, het Spui kent een bewogen geschiedenis van 500 jaar. Van drukke koopmansgracht tot nog drukke stadssnelweg. En nu ligt het Spui er een beetje verloren bij, een straat zonder duidelijke identiteit, half doorgangsroute en half verblijfsgebied. Maar de toekomst laat toch wat hoop zien. Als het aan architectenbureau MVRDV ligt dan zou het best wel eens kunnen dat het Spui -geheel of gedeeltelijk- weer opengegraven wordt. En dat het Spui weer de beeldbepalende gracht van weleer wordt. Waar de Nieuwe Kerk zich opnieuw in het water kan spiegelen...

Bartholomeus van Bassen, De Nieuwe Kerk aan het Spui gezien vanuit het oosten, 1650. Collectie Haags Historisch Museum

Gemeenteraad wil meer weten over idee Haagse Grachten

In het buurtmagazine van november 2019 schreven we al over het plan van de wijkorganisatie Het Oude Centrum en de Initiatiefgroep Grachten Open om vroeger gedempte grachten weer open te graven. Het boek 'Haagse Grachtengordel' van Architectenbureau MVRDV is goed ontvangen in de gemeenteraad. Op 20 februari is een motie in de gemeenteraad door alle partijen, dus met algemene stemmen aangenomen.

Tekst **Jan Elsinga** Art impression **MVRDV**

In deze motie staat dat het plan van de Wijkorganisatie Oude Centrum, samen met Grachten Open om een deel van de gedempte grachten in het centrum van Den Haag weer open te maken goed en doordacht in elkaar zit, en op veel enthousiasme bij de inwoners van Den Haag kan rekenen.

Bij de overwegingen om de motie in te dienen zijn de volgende punten genoemd:

- De komende jaren hebben we

steeds meer te maken met extreme weersomstandigheden en grachten kunnen een grote rol spelen in de waterberging;

- Grachten zijn belangrijk bij het creëren van een gescheiden watersysteem om regenwater separaat af te voeren;
- Grachten zijn essentieel bij het bestrijden van hittestress;
- Het openen van de grachten kan Den Haag een nieuwe uitstraling geven.

De gemeenteraad heeft het college van B&W verzocht om op basis van het plan Grachten Open samen met het Hoogheemraadschap Delfland beleidsvisies voor de korte en voor de lange termijn te ontwikkelen over de Haagse grachten en de gemeenteraad daarover te informeren.

De gemeente heeft daarop in maart opdracht gegeven aan een consortium van advies- en ontwerpbureaus (MVRDV, Royal Haskoning, Rebel Group Rotterdam en BAU Architecten) om een verkenning inclusief een kosten-baten analyse uit te voeren naar de

mogelijkheden van het opengraven van grachten voor twee trajecten en de mogelijke belemmeringen aan te geven, die zich daarbij kunnen voordoen. Uit de kosten-baten analyse blijkt dat het plan voor deze trajecten financieel haalbaar is en een positief resultaat voor de stad oplevert. De gemeente beraadt zich nu over eventuele vervolgstappen.

Om het Grachten Open initiatief actueel en levend te houden en de visie breed uit te dragen bij inwoners, ondernemers en politiek is aanvullend op het grachtenboek in opdracht van de wijkorganisatie Het Oude Centrum een mini-documentaire gemaakt. Met beelden van verleden, heden en toekomst laten de makers zien hoe we de charme weer kunnen terugbrengen. De documentaire biedt vooral het perspectief vanaf het water. De belangrijke thema's vloeien als stromend water in elkaar over en mengen zich met elkaar. Naar verwachting zal de documentaire in september 2020 onder meer kunnen worden bekeken op de facebookpagina van Grachten Open in Den Haag.

Wordt dit de Amsterdamse Veerkade in de toekomst?

Mondkapjes in de restafvalbak

Sinds 1 juni is het dragen van een niet-medisch mondkapje verplicht in het openbaar vervoer. En sinds die dag zie je overal in de stad weggegooide mondkapjes rondslingeren. Het is helaas geen ongewoon gezicht om mensen op de Grote Markt uit de tramtunnel te zien komen en in een moeiteloze beweging het papieren mondkapje los te gooien en op straat te laten dwarrelen. Dat is niet alleen nogal asociaal en slordig, maar kan zelfs een gezondheidsrisico opleveren. Als de drager immers met het virus besmet is geweest dan wil je niet dat zo'n mondkapje vol corona zomaar ergens rondslingert. Goed idee dus om even een reminder te plaatsen over waar die mondkapjes heen moeten na gebruik. Alle mondkapjes, handschoenen en gebruikte tussens horen in het restafval, ongeacht het materiaal waarvan ze gemaakt zijn. Als je mondkapjes en handschoenen in de verkeerde afvalbak gooit, verstoort

dat de recycling en lopen de mensen die het afval sorteren onnodig risico op besmetting. Textiel bijvoorbeeld wordt door medewerkers handmatig gecheckt, en je wil niet dat zij gebruikte mondkapjes eruit moeten vissen. Spoel handschoenen, mondkapjes en ander afval ook absoluut niet door de wc, want daardoor kan het riool verstoppen. Het hoort ook niet bij het plastic afval en niet op straat. Gooi beschermingsmiddelen na gebruik in de restafvalbak, dat is de enige juiste plek. Is er geen prullenbak in de buurt, hou het dan even bij je in een apart zakje tot je het wel kunt weggooien. Aangezien we waarschijnlijk nog wel even met mondkapjes te maken zullen hebben is de aanschaf van een textielen mondkapje ook geen gek idee, en zelf maken is ook niet moeilijk. Veel beter voor het milieu en de portemonnee bovendien. En moet het nog steeds uitgelegd worden dat je dat niet-medische

mondkapje vooral draagt om te zorgen dat jouw adem (die dus ook uit je neus komt!) anderen minder makkelijk bereikt en niet om jezelf te beschermen? Een niet-medisch mondkapje kun je ook zelf maken, bijvoorbeeld van restanten stof of oude kleren die je toch al had liggen. Dat is qua materiaalgebruik beter voor het milieu dan een wegwerpmondkapje dat je koopt en na één keer gebruik weggooit.

Kijk voor meer informatie op www.afvalscheidingswijzer.nl

Een triest en helaas maar al te gewoon straatbeeld, ook in het Oude Centrum. Foto: PR

Veel meer gemak na verbouwing Albert Heijn Grote Marktstraat

Het was eind juni een vreemd gezicht voor de bewoners van Het Oude Centrum: de Albert Heijn in de Grote Marktstraat was gesloten. Niet de klanten, maar in- en uitlopende bouwvakkers bepaalden twee weken het winkelbeeld van dit filiaal onder de Bijenkorf.

Na een ingrijpende verbouwing werd de vestiging op woensdagmiddag 8 juli

heropend door supermarktmanager Brenda van Poelgeest: "De winkel heeft echt een metamorfose gekregen. Klanten zijn blij verrast met de ruime inrichting en het assortiment. We hebben al veel complimenten gekregen." De grootste verandering is al direct bij binnenkomst zichtbaar. Als klanten met de roltrap beneden komen vinden ze rechts een counter met onder meer vers belegde broodjes

en pizza's. Ook zijn hier diverse koffiesoorten te krijgen om mee te nemen. Enthousiaste reacties zijn er eveneens op de nieuwe sushi bar, waar professionele chefs de hele dag door verse sushi en sashimi bereiden. Een andere troef in de vernieuwde winkel is het gebruik van elektronische schapkaartjes. Prijsverschillen tussen het schap en de kassabon moeten met de invoering van dit nieuwe systeem definitief tot het verleden behoren. Ook heeft het filiaal aan de Grote Marktstraat sinds de verbouwing drieëntwintig zelfscankassa's tot zijn beschikking. "We bieden zo nog meer betaalgemak", aldus Van Poelgeest. "Met je mobiele telefoon scan je tijdens het winkelen de producten of je scant zelf de boodschappen bij de zelfscankassa." Voor bewoners van Het Oude Centrum die liever met contant geld betalen, zijn er nog altijd drie bemande kassa's in de winkel aanwezig. Het Albert Heijn filiaal in de Grote Marktstraat is al jaren een vertrouwd gezicht. Sinds de opening in oktober 1996 verwelkomt de winkel ongeveer dertigduizend klanten per week. Naast ambtenaren en toeristen zijn dit vooral bewoners van het Oude Centrum. De winkel werd eerder verbouwd in 2012.

Supermarktmanager Brenda van Poelgeest en assistent managers Samantha Bijl en Yahya Mokhtari zijn trots op de vernieuwde AH Grote Marktstraat. Foto: Albert Heijn/Ruben Schipper.

Het schurkachtige roversleven van *Boefje* in het Binnendoor

Verkeersdrukke en stenen hitte-eilandjes. Dat is het straatbeeld dat veel bewoners hebben van Het Oude Centrum. Loslopende honden en katten maken hier geen deel van uit. Toch zijn ze er. Zoals kat Boefje, een geliefde verschijning in het Binnendoor.

tekst en foto's **Marc Tangel**

“Iedereen hier kent hem en mensen die van katten houden, lopen met hem weg.” Ton Verheijen praat vertederd over Boefje. Zeven jaar geleden adopteerde hij de toen 3-jarige Cyperse kater uit het asiel. “Ik heb er drie gehad van dit kaliber”, vertelt Verheijen. “Twee poezen en dan deze kater. Boefje is duidelijk creatiever dan de wijfjes waren. Zij hadden allemaal een vast plekje, maar hij maakt er echt een sport van om op de gekste plaatsen te zitten.”

Deze avontuurdrift bracht de jonge kater nog wel eens in de problemen. “Hij is in het verleden wel eens een paar keer een halve dag weggeweest”, herinnert Verheijen zich. “Dan vonden we hem terug in een afgesloten kelder, of hij zat ergens op een dak waar hij niet meer vanaf durfde. Een keer zat hij vast in een opbergruimte. Iedereen hoorde

hem janken, maar niemand wist waar hij zat. Vanwege zijn nieuwsgierigheid ging hij vroeger overal naar binnen, maar inmiddels heeft hij door dat we hier zelfsluitende deuren hebben. Valt zo'n ding dicht, dan is het klaar. Als er dan een paar uur niemand in de buurt is, zit hij in de penarie. Dat heeft hij nu een paar keer meegemaakt en dat overkomt hem dus niet meer.”

Naast zijn nieuwsgierigheid, vindt Verheijen vooral het vertrouwen in de mens een aparte eigenschap van zijn kat. “Dat zie ik niet zo vaak bij katten”, merkt hij op. “Vroeger hadden we hier nog wel eens een gezamenlijke barbecue en dan liep Boefje gewoon tussen iedereen door. Op zoek naar vlees. Hij is de enige kat hier die dat doet.” De naam van zijn huisdier heeft Verheijen dan ook puur gebaseerd

op karakter: “Hij heette in het asiel eigenlijk Sandro, maar dat vond ik niks. We hadden al snel door dat het een klein schurkje is, dus zo kwamen we op Boefje. Als je even niet oplet, snaait hij zo een stuk vlees van je bord. Het is echt een enorme vreetzak! Het liefst eet hij mosselen en garnalen. Coquilles st. Jacques hebben we hem nog nooit proberen te voeren, want die zijn te duur, maar ik denk dat hij er dol op zou zijn!”

Hoewel Boefje in het Binnendoor alles heeft wat zijn hartje begeert, maakt hij héél af en toe wel eens een rondje door de buurt. “Op zondagochtend, als het rustig is, merk ik wel dat hij wel eens weggaat”, aldus Verheijen. “Ik heb hem een paar keer op het Buitennom gezien en een keertje in de Spijkermakersstaat, maar over het algemeen blijft hij wel in de buurt. Er wonen hier nog enorm veel katten in de omgeving en Boefje is geen vechtersbaas. Dan is je territorium als kat in principe ook niet zo groot. Hij is wel nieuwsgierig, maar hij laat zich ook wel makkelijk weggagen. Toch halen we hem 's nachts wel binnen, anders zou hij best nog eens kunnen gaan zwerfen. Gelukkig laat hij zich 's avonds heel makkelijk vangen. Als je even fluit komt hij al aanrennen. Wat we ook vaak doen is met onze sleutelbos rammelen. Dat werkt ook heel goed. Alleen als hij bezig is denkt hij af en toe 'toedeledokie', maar dan rammel ik met de brokjes en dan is Boefje écht zo binnen.”

Buurtkeuken De Helena zoekt eters én kokers

Buurtbewoners uit het Oude Centrum zijn sinds 3 september elke donderdag van harte welkom om te komen eten bij buurtkeuken De Helena op het Helena van Doeverenplantsoen. In de buurtkeuken wordt gekookt met lokale biologi-

sche ingrediënten. De buurtkeuken is een samenwerking tussen broedplaats De Helena en De Volkskeuken. Een maaltijd kost, afhankelijk van het menu, tussen de 5 en 7,50 euro. De opbrengsten worden volledig geïnves-

teerd in het verder uitbouwen van deze buurtplek. Behalve eters zijn ook kokers welkom. Wie ervoor voelt om ook eens achter de pannen te staan, of die iets wil vragen, kan een miltje sturen naar liselotte@volkskeuken.org.

Staycation

cartoon:
KRA Illustraties

Colofon

Robbe woont sinds 2011 in Den Haag in onze wijk en is grafisch ontwerper.

Buurtmagazine Het Oude Centrum nieuws@hetoudecentrum.nl
Kopij voor de volgende editie inleveren vóór 31 oktober.

Hoofdredacteur Willem van Altena
Art Direction & Lay-out Robbe Wieles, www.studiorobbe.nl, illustraties via freepik.com
Aan dit nummer werkten verder mee Saskia Herberghs, Marc Tangel, Tony Swartz, Jan Elsinga en Stephan Ruigrok. Fotografie van DimitriosFos en Kees Oosterholt.

Uitgave van wijkorganisatie Het Oude Centrum www.hetoudecentrum.nl
info@hetoudecentrum.nl, 06 1585 1383
De inhoud van de krant is niet noodzakelijkerwijs de mening van het bestuur van het buurtoverleg.

Advertenties info@hetoudecentrum.nl, aanleveren vóór 31 oktober.

Verkoopmedewerker Alex

Zwennes verruult Brouwers- voor Prinsengracht

Zwennes, Brouwersgracht. Jarenlang was dit een begrip in Den Haag, maar de welbekende specialist in keukenapparatuur en gashaarden is sinds een tijdje neergestreken aan de Prinsegracht. Een vooruitgang, volgens bedrijfsleider Marcel de Braber. Maar er is wel een beetje weemoed.

Tekst **Marc Tangel**

Het nieuwe pand is geen onbekend terrein voor De Braber. Al sinds 1997 was op deze plek de keukeninbouwspecialist gevestigd, dat ook onder zijn waakzame leiding stond. Het samensmelten van beide winkels is, mede uit financieel oogpunt, een logische keuze, al betekende dit wel het einde van de activiteiten aan de Brouwersgracht. "Ja, je zou denken dat het logischer was geweest om juist dat pand aan te houden", glimlacht De Braber licht weemoedig. Dan neemt de zakenman weer de overhand: "Waar we nu zijn hebben we de beschikking over een hele grote loods en dat is eigenlijk de reden waarom we definitief voor de Prinsegracht gekozen hebben."

Wennen

Voor de medewerkers kwam de verhuizing dus niet onverwacht, maar de bewoners van Het Oude Centrum keken wel verbaasd op toen zij het vertrek van Zwennes aan de Brouwersgracht vernamen. "Voor ons speelde het al langer", geeft De

Braber toe. "Twee panden was niet meer te doen en uiteindelijk wordt de knoop dan doorgemaakt. We hebben nog lang vastgehouden aan de oude locatie, omdat het zo bekend was

Marcel de Braber:
'Gashaarden zijn een uitstervende markt.'

bij de Hagenaars, maar het gaat hier allemaal tien keer makkelijker. Alles en iedereen zit nu bij elkaar en de handel kunnen we direct in de loods in- en uitladen. Achteraf was de beslissing om te verhuizen niet verkeerd. Alleen moeten de mensen die ons al jaren weten te vinden er nog aan wennen dat we nu hier zitten. Zwennes en de Brouwersgracht werden vroeger in één adem genoemd. Zwennes, Prinsegracht moet nog groeien"

De locatie mag dan nieuw zijn, het assortiment bestaat nog altijd

uit de vertrouwde wasautomaten, koelkasten, vele soorten fornuizen en nu dus ook een zeer grote sortering inbouwapparatuur. Maar de grootste troef van Zwennes is misschien wel te vinden achterin de eerder genoemde loods. Niet alleen staat hier een indrukwekkende collectie gashaarden, ook is er nog een ruime werkplaats aanwezig om deze oude warmtebronnen te repareren. "Alle andere gashaardenwinkels zijn inmiddels verdwenen", merkt De Braber op. "In nieuwbouwhuizen worden al jaren geen gashaarden meer gebruikt. Het is een uitstervende markt en dat is jammer, want het was een leuk vak. Het is natuurlijk ook best ingewikkeld, want je hebt te maken met gas en daar moet je toch een erkenning van het gemeentelijk energiebedrijf voor hebben. Er zijn bijna geen vakmensen meer en diegenen die nog de juiste 'knowhow' hebben, werken nu hier. Daarom durven wij ook gerust drie jaar garantie op onze gereviseerde gashaarden te geven."

Bouwplan Brouwersgracht baart opzien

In een historische woonwijk als het Oude Centrum kunnen hedendaagse woonwensen soms op gespannen voet staan met het verleden. Sinds vorige maand ligt er bijvoorbeeld een bouwplan ter inzage over de panden op Brouwersgracht 2, 4 en 6. Het plan is om daar 21 stadsappartementen in te vestigen, maar dat betekent ook dat er twee etages bovenop het negentiende-eeuwse pakhuis gepland worden, en ook op het achterhuis. Daarnaast moeten er twee dakterrassen komen. Met de plannen om tussen nu en 2040 31.000 woningen bij te bouwen in Den Haag zullen er beslist meer plannen komen om bestaande panden op te hogen. In veel andere steden gebeurt dat al. In een stad als Melbourne, bijvoorbeeld, is het heel gewoon om op straatniveau langs fraaie Victoriaanse gevels te lopen, en dan een wolvenkrabber van 50 etages te zien als je omhoog kijkt. Gaat het in Den Haag ook die kant uit? En hoe zit het eigenlijk met het parkeren? Plekken zijn nu al schaars op deze plek. Reageer en mail de redactie: nieuws@hetoudecentrum.nl

Einde terrasseizoen baart horeca zorgen

Nu de herfst weer begonnen is loopt het terrasseizoen een beetje ten einde. En dat is, in deze tijden van corona en social distancing van veel horeca-ondernemers geen prettig vooruitzicht. Immers, op de terrassen was afstand houden doorgaans geen probleem, en op die manier konden er toch nog redelijke omzetten gedraaid worden. Maar hoe moet dat, als het te koud wordt om lekker buiten te tafelen? In Chinatown, bij uitstek een van de eetwijken van Den Haag wordt er al druk over nagedacht.

Het bestuur van winkeliersplatform BIZ Chinatown zit in elk geval niet stil. Op de website melden zij: "Binnen is er meestal minder plaats dan buiten, de al beperkte zitplaatsen moeten nóg beter verdeeld worden. Er is wel een oplossing! Afgesloten terrassen en terrasverwarmers. Helaas biedt dit geen soelaas voor de horecaondernemers die geen terrassen hebben. Specifiek voor

deze groep zijn het pittige tijden. Al met al blijft het nog steeds afwachten hoe het leven verdergaat. Het coronavirus blijft nog wel even onder ons, daar hoeven we niet over te twijfelen. Maar het gaat erom hoe we ermee omgaan en hoe we ons aanpassen aan deze nieuwe werkelijkheid. Hopelijk heeft iedereen tijdens de zomermaanden weer een beetje energie kunnen opdoen. We zijn druk bezig met de voorbereiding van een najaarscampagne."

De Gracht

En ook de ondernemers aan De Gracht (tot voor kort Avenue Culinaire genoemd, maar die term is nooit echt een geveugeld begrip geworden) zijn druk bezig met plannen voor het najaar en de winter. Terrasboten langs de Dunne Bierkade en de Bierkade zijn dan even geen optie, dus ook daar wordt aan creatieve oplossingen gewerkt. Lees er meer over in onze najaarseditie!

Mondkapjesmode, waarom niet?
Foto: Instagram

The Hague Fashion Week

Toch leuk als er, in deze tijden van corona, nog evenementen wel doorgaan in de stad. Niet alles is nou eenmaal virtueel te organiseren, en daarbij, hoe leuk is het nou echt om iets alleen maar op een scherm te kunnen zien. Vrijdag 25 tot en met zondag 27 september staat Den Haag dus in het teken van het The Hague Fashion Weekend. De Grote Marktstraat wordt daarbij het epicentrum van drie dagen mode, beauty en alles wat daarmee samenhangt. Daarbij gaat het trouwens echt

om mode, niet alleen om het showen van de nieuwste herfst- en wintercollecties in Haagse modewinkels. Jonge en talentvolle Haagse designers krijgen de kans om hun werk te showen. Vorig jaar vond de The Hague Fashion Week plaats, die toen een hele week duurde. Duizenden mensen vergaapten zich toen aan de creaties van veertien ontwerpers.

Hou voor het programma de website in de gaten: www.thehaguefashionweek.nl

Inlooppreekuur

Bijpraten met de buurtvereniging? Informatie inwinnen over allerlei dingen die er in het Oude Centrum spelen? Tips geven voor interessante verhalen in de Buurkrant? Voor al die dingen en meer zijn wijkbewoners -maar ook mensen van daarbuiten!- elke donderdag welkom op het inlooppreekuur. Aan de Paviljoensgracht 56 is iedereen welkom tussen 16.00 en 19.00 uur. Er wordt ook gezocht naar vrijwilligers die mee willen denken over plannen in de wijk of mensen die zelf ideeën hebben en daar mede-enthousiastelingen voor zoeken.

Paviljoensgracht 56. (foto: PR)

Politie komt langs met hennepcontainer

Op zaterdag 19 september kan iedereen de politie ontmoeten tijdens een gezellige en informatieve middag op het Helena van Doeverenplantsoen, tussen 13.00 en 17.00 uur. Er is van alles te doen.

Neem een kijkje in het mobile media lab en ontdek wat er gebeurt als er een melding binnenkomt bij de politie, of speel mee met een game. Of bezoek de hennepcontainer en ontdek waaraan je een geheime hennepkwekerij kunt herkennen. Ook Stichting Jeugdwerk en Zebra

Welzijn zijn van de partij met leuke sport- en spelactiviteiten. De politie geeft ook allerlei informatie over inbraakpreventie. En natuurlijk is er een lekker bakkie koffie of thee voor iedereen.

Voor de eerste 50 kinderen die langskomen ligt een goodiebag klaar. Ook komt er een winactie aan. Kijk voor meer info op de Instagrampagina: [wijkagent_oudecentrum_denhaag](#) die door wijkagenten Nathalie en Kimberley wordt bijgehouden.

— Gedicht door Fay Jurriaanse

HET OUDE CENTRUM

De deur die achter me sluit
De rij van stenen stammen
Die geeft mij Haagse stilte
Gevuld door luid gebrom

Zijn kletsende echo
Gemaakt door mijn stappen
Markeert hier een route
Die ik nog niet ken

Al liep ik hier langer
Dan beter bekenden
Toch ben ik nog blind
En verdwaal ik te snel

Men voelt zich beschermd
Want de gravende grachten
Die vormen de muur
Rond een zacht kloppend hart

Zijn ritme duwt voorwaarts
Bewegende benen
Gedragen door ijzer
Met snelheid en haast

Zo leef ik in een onrust
Die ieder kalmeert
Zo leef ik in een heden
Waar de toekomst heerst.

Nachtfoto

De horeca aan de Avenue Culinaire laat zich niet kisten door coronamaatregelen. Massale evenementen blijven deze zomer weliswaar uit, maar genieten van een drankje kan gelukkig nog altijd aan de Dunne Bierkade. Hoe lang dit nog mogelijk is in deze sfeervolle verlichting is onzeker. Misschien kijken we nu wel naar de laatste foto van deze gouden gloed langs de gracht...

